

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 6. Optabilius esse, vt in hac vita secemur, & vramur, quàm in altera,
exemplo sancti senis, & minimè sancti epulonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

§. VI.

Optabilius esse, ut in hac vita secemur, & uramur, quam in altera, exemplo sancti senis, & minimè sancti epulonis.

Histor.
Tripart.
l. 8. c. 1.

Circa Mareotem degebat Stephanus; integra continentia Monachus, ad sexaginta annos, in omni virtutum palæstra exercitissimus, Antonio quoq; Magno de præstanti pietate notus. Erant in eo multa singularē laudem merentia. Fuit enim ille vir, non solùm ex optimo more, & sanctissima disciplina, sed etiam cum foris clarus, tum domi admirandus, neq; rebus externis magis laudandus, quàm facinoribus domesticis. Foris inter asperos mansuetus, inter ignorantes sapiens, alloquio suavis, sermone utilis; mirè callens ærumnosorum animos consolari, atque in ipso luctu, excitare ad alacritatem. Sed domi ipse haud indiligentiùs exercebat, quod foris alios docuerat. Tantus erat amator crucis, ut, si ipsa bona *Fortuna* venisset, non intromisisset. Ergo habuit, quod petijt. Nam in morbum iniectus est, eúmque prorsus incurabilē. Quem tamen adeò non curabat, ut, dum medici membra eius putrescentia secarent, ille (quasi de alieno corio ageretur, neq; crucia-

ciatus ad se pertineret) manibus opus face-
ret , ac folia palmarum plecteret : cùmque
morbus in summo incremento esset , etiam
circumstantibus conabatur persuadere , vt
de eiusmodi rebus non dolerent , neq; a-
liud solliciti , nisi de bono vitæ fine , cogita-
rent. *Deus* , inquebat , *quæ fecit , cuncta uti-*
lia sunt. Ego autem novi , huiusmodi morbos ,
propter peccata , accidere. Et melius est , hîc
pœnas solvere , quàm , post mortem perpetua
supplicia sustinere. Eiusdem sententiæ fuit S. S. Chry-
Chrysofomus , qui ita loquitur: *Magnum* soft. ho-
bonum est , luere peccata , in hac vita , Etenim mil. 6.
dines ille , nihil graue hîc recepit , & propterea ad pop.
illic torquebatur , & quòd hoc esset in causa ,
ne vlla ibi frueretur consolatione. Audi , quid
dicat Abraham: Fili , recepisti bona , in vita tua ,
itaq; nunc dolorem patere. Quòd autem La-
zaro bona data sint , quia hîc , cum virtute , in-
finitas passus molestias fuerit , Patriarcham &
hoc dicentem audi. Cum enim dixisset diniti:
Recepisti bona , intulit : & Lazarus mala , &
propterea consolatur. Terribilis sententia , &
quæ meritò suspectam faciat omnem Mun-
di prosperitatem. Tamen enim causa dam-
nationis non sit , omnis vitæ huius delecta-
tio , sed peccata , signum tamen est futuræ
dam

damnationis, seculi istius prosperitas: Si quidem *non iudicat Deus bis in idipsum*. Quos ergo, hîc, remunerat, alibi punit; & quos hîc punit, ijs alibi præmia largitur. Nemo enim adeò malus est, vt non faciat aliquid subinde boni, ob quod à Deo mercedem accipit; nemo adeò bonus, vt non aliquando admittat peccatum veniale saltem. *Recepit* ergo infeliciter epulo in hac vita; fortunatè Lazarus in altera, quidquid vterq; boni vnquam gessit: *recepit* Lazarus in hac, Epulo in altera, quidquid mali admisit. Vtrius fuit optabilior conditio? Optimè hanc quæstionem decîdit D. Augustinus in illa verba. *Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscens in omnes adinventiones eorum*, ait enim: *Non solùm donans peccata, sed etiam vindicans propitius fuisti. Videte, fratres, quid hîc commendauit, aduertite. Illi Deus irascitur, quem peccantẽ non flagellat. Nam cui verè propitiùs est, non solùm donat peccata, ne noceant ad futurũ seculum, sed etiam castigat, ne peccare delectet.*

S. Augustinus in Psal. 98. 8.

§. VII.

Ærumnosis Fortuna Casibus hominum insolentiam refranari, & excitari indolem: & Catharina Aragonie, de Fortuna iudiciũ.

Atque inde se exerit quartum mala Fortuna

tunb